

[Weikop.]

på det ene og det andet, og vi møder ofte velvillig imødekommenhed fra ministrenes side i retning af enten at gøre en indsats på det ene eller det andet område eller at foretage visse undersøgelser.

Da vi behandlede monopolløven, var vi enige om — en enighed, der for øvrigt blev manifesteret i et brev til den daværende handelsminister; jeg vil gerne nævne datoen, det var den 15. december 1955 — at trustkommissionen skulle tilendebringe sit arbejde med nogle ganske bestemte, afgrænsede undersøgelser. Jeg tror nok, at vi alle sammen uanset partifarve regnede med, at der skulle bruges henimod et år, i hvert fald ikke mere, til at tilendebringe disse undersøgelser, idet de på det tidspunkt var langt fremme; jeg kan godt sige, at mit parti heller ikke havde noget imod, at undersøgelserne blev tilenbragt, når de kunne tilendebringes inden for en rimelig tid, og vi satte altså for vort vedkommende grænsen ved et år. Men nu er der gået mere end to år eller i hvert fald to år. Jeg synes, alting må have en ende, og jeg vil gerne i denne forbindelse sige, at jeg forventer, at den højtærede handelsminister snarest stiller forslag om, at loven af 31. marts 1949 om trustkommissionens nedsættelse ophæves. Det kan ikke være meningen, at vi skal have en evighedskommission, der fremdeles kan belaste monopoltilsyn og valutadirektorat med arbejde foruden selvfølgelig det arbejde, som erhvervene må gøre. Godt 8 år med et sådant kommissionsarbejde — det må være nok. Der siver hver dag penge ud til administrationen. Den nødvendige administration skal vi selvfølgelig have, det er vi enige i, men en efter vor mening overflødig administration må bringes til ophør. Det kan heller ikke være meningen med at vedtage en bemyndigelseslov, at man samtidig vil give grønt lys for en overflødig administration. Jeg tror i hvert fald, at retsforbundet vil være enig med mig i de betragtninger. Vi vil ganske vist i modsætning til retsforbundet ikke afskaffe det hele, men vi mener, som jeg har sagt før, at administrationen ikke skal beskæftige sig med småting og ligegyldige ting, men tage sig af det væsentlige, skære de overflødige ting bort og gøre det, selv om man

måske har syslet med disse ting igennem flere år.

Man skal nemlig ikke røre sig ret meget, før det koster mange penge at administrere. Det har, efter hvad den højtærede minister oplyste i udvalget, kostet bare Frederiksberg og Københavns kommuner ca. 100 000 kr. at administrere den meget kortvarige benzin- og olierationering. Den højtærede handelsminister har i øvrigt her vist sin sparsommelighedssans, det må vi erkende, ved at nægte at gå med til at dække, eller delvis dække, nogle af disse to kommuners udgifter i denne forbindelse, men jeg henstiller til den højtærede handelsminister at tage dette spørgsmål op igen og tale lidt med finansministeren om det. Jeg vil også gøre det, fordi den bestemmelse, der blev indført i loven, da vi havde den fremme for et års tid siden — det var en ny bestemmelse, der kom ind i loven, om, at kommunerne kunne få en refusion; det var ikke noget, de skulle have, men de kunne få en refusion — ikke gerne skulle virke fuldstændig som en narresut; det kan den ellers meget let komme til. Jeg skal derfor henstille til den højtærede handelsminister at tage spørgsmålet op igen. Jeg tror i øvrigt at vide, at både København og Frederiksberg og andre vil komme til ministeren derom, og så har jeg da forberedt ministeren.

Der blev ved første behandling af lovforslaget holdt en række historiske taler; jeg vil næsten sige jubilæumstaler. Jeg deltog nu ikke i hyldesten til 25 års jubilæum, det skal jeg åbent indrømme, og det parti, jeg mindst af alle kunne have tænkt mig ville have deltaget i en sådan jubilæumshyldest, var naturligvis retsforbundet. Der må jo have været en mægtig jubilæumstemning inden for retsforbundet, siden partiet ganske har forladt de standpunkter i forbindelse med dette lovforslag, som — det har jeg vist lov til uden overdrivelse at sige — har været med til at lokke en hel del erhvervsdrivende ind i retsstatsbåsen. Jeg tror, de erhvervsdrivende havde tænkt sig, at retsforbundet nu i anledning af dette jubilæum og under hensyn til den kamp, retsforbundet har ført imod denne lov, havde endt med i dag at stille forslag som f. eks.: varedirektoratet nedlægges, fri import gennemføres omgående, boligministe-